

leganje in maša za soseško; in zdaj sta nam hotela župnik in kaplan to pravico odvzeti. To pravico so že naši očetje imeli več 100 let. Ker smo pa zahtevali svojo pravico nazaj, je prisel kaplan mašovat; ko pride na kancelj, namesto da bi naredil sv. kriz, je začel šinfati in kričati in je tako po kanceljni zbijal, da smo se bali, da ga bo podrl; saj je večina ljudi šla vun. To je kaplan vse delal iz same politike, ker tu pri nas je večina naprednih mož in mi nobemo takoj plesati, kakor bi on rad godil. Opozorjam pa cerkvenega ključarja Štefana Čafuta, naj lepsi red drži pri cerkvi in njegova iena naj jezik malo za zombi drži. Dalje v „Straži“ se je en butl zaletjal in je našega nadziratelja žalil in tadi več drugih naprednih mož. Iz vsega tega vidimo, da so taki slabihovniki krivi, da vera peš!

Zvesti opazovalec.

Iz Zgornje-Radgonskega okraja. Dolgo se že mihne ni oglasil iz tega okraja; mogoče je vse mimo poleg samih volitev in agitacij, ker taklico agitacije se ne storijo v štirih okrajih kod pri nas zaradi volitev, kar je že znano. V sv. Jurju ob Ščavnici je v prvi vrsti agitacija doma, pravki delajo s svojim župnikom in v večimi predstojnikami, kerti znajo tako imenitno agitacijo voditi, da je veselje; so se že oblastva dogovorila in jim misijo eno lepo nagrado dati. Posebno imenitno se obnaša Trbegojski predstojnik Vuk, ker on dobi prvo nagrado zavoljo agitacije, ker on jo zna tako umetno voditi, da niti njegova iena ne more z njim tekmovati. Kaj pa se g. Kunce! Nova cerkev je že gotova (?), kamen je že navožen na cesto (?); a ta kamen ni v zidanju cerkve, te sorte kamen potrebujejo po boljših krajev za ceste, a pri nas pa ga hujšajo za cerkev rabiti. Najbolje stori g. Kunce, da dà ta kamen na cesto zvzeti, tam za Draščin stanovanjem ga je zelo potrebno, drugače bo Draščin in njegovo stanje z blatom vred odpaljalo; zatorej g. Kunce pusti cerkev pri miru, ker s temi bučami, katere Fidov Drašček prodaja, ne boš niti take cerkve naredil, kakor jo se sedaj imate. Dalje še moram omeniti, kako vrnimo v gospodarskem oziru napredujemo, kakor mogoče malokje. Le pomislite, kako imenitno smo pri okrajnem odboru, kako imenitno ceste že vun zgledajo, in kako šele bojo! Dobro ma gospodariti ta načelnik. Ali ne more biti drugače, ker prvo besedo ima g. Kunce, kakor je sam izjavil, da se vse ravna po njemu. Zaradi so sedaj naredili celo po Kuncejevem zistemom, kaj vozijo na ceste šoter. Kjer je bilo poprej pod naprednim odborom 30 kupov, se jih sedaj vozi samo 15 itd. Začasa g. Wračka je bilo 26% doklad, a novi odbor pa je toliko „mizal“, da je zdaj „samo“ 40% doklad. Temu so trivi sami ljudje, ker že take predstojnike volijo. Posebno imenitne predstojnike ima fara sv. Jurij ob Ščavnici. Le poglejmo si Trbegojskega predstojnika g. Vuka, dalje Kraloskega Hola, dalje še Okoslavskoga slovenskega Nemca, kako imenitno uradujejo ti trije predstojniki! Kaj že bržkone niti politična oblastva ne bojo mogla z njimi tekmovati. Ali kaj, čemu bodemo in njimi zadovoljni, ker ravno ti trije so nam le tri nove okrajne ceste dali narediti in vse občinske ceste imenitno pošodrati, tako da je goza za gledati. Sklepom še Van naznanim, da ako bote še dalje tako imenitno gospodarili, bodo dobili vsi medalje, sicer iz led-r-a . . .

Vaš Očigled.

Sv. Lenart slov. gor. (Razno). Huda vročina postaja vedno večja. Meri se temperature čez 30°C. Potoki so posušeni in od češljelj, ki so letos lepo žetev obljubovale, pada sadje. — V par dnih se bode mož iz sv. Lenarta poslovil, in kateremu pač ne bode noben naprednjak slizice jokal. To je namreč kaplan. Pač pa bodo jokale nekatere „dame“, ki so se vedno okoli njega snakale, seveda iz same pobožnosti. Ta kaplan je tudi bržkone „oče“ onega članka v „Slovenem gospodarju“, v katerem se zopet enkrat

na najstrupenejši način velepotrebno nemško šolo napada. Pač čudno je, da je prvački izveči, ki nemško šolo tako hudo sovraži, prav rad denarce na ravno tej nemški šoli služil. Saj je dobival kaplan vendor za vsako uro poduka na nemški šoli 6 kron denarja. To je pač precej lepi zaslužek! In za ta lepi denar ni bilo od kaplana druži slišati nego psovanje ter pretepavanje in širjenje sovražstva. Sele naznanilo na konzistorij je otroke vsaj pred pretepavanjem tega pobožnega krščanskega možakarja rešilo. Lažnivi članki „Gospodarja“ pa nas pustijo polnoma hladne, kajti laž ima kratke noge. Nemška šola stoji trdno in par kaplanskih sovražnikov več ali manj ji ne bode škodovali!

Sv. Barbara niže Maribora. Pri nas je umrlo dne 27. julija t. l. velezasuženi mož Marko Krajnc v 70. letu svoje starosti. Za občini blagor je mnogo storil, ko je bil več let župan, kajti ta čas so se ceste in poti na barbarski hribček v redi zidale, da še danes služijo. Njegova usluga je tudi poprava ceste na spodnji Koreni, katero bi naj sprejel okrajni zastop svetolenski v svojo oskrbo. Žal da nimamo takih imenitnih mož več, da bi delali za občini blagor. Rajni Marko Krajnc je pa tudi bil mnogo let izborni načelnik krajnega šolskega sveta v veliki duševni blagor mladine; skrbel je za redni šolski obisk, starše je lepo nagovarjal, da skrbe svojim otrokom za duševno premoženje. Bil je izvrsten in odkritosčen prijatelj. Bil je kremenit značaj, možbeseda, vedno naprednega mišljenja, zato so ga vsi spoštovali. Rajni Marko Krajnc je tudi bil še do smrti prisojen cencilec. Rajni Marko je služil kot vojak marinari pri mornarici v Poli in se je tudi udeležil bitke pri otoku Lissa leta 1866 pod višnjim poveljnikom admiralom Tegethoff. Rajni Marko je bil skrben svojim stalnim žaljočim 3 otrokom, ki so pa že vsi preskrbljeni. Njegovo lepo posestvo oskrbuje najstarejši sin Janez. Kot kristjan je bil vedno na svojem mestu vzgled vsem faranom. Lahka mu bodi zemljica!

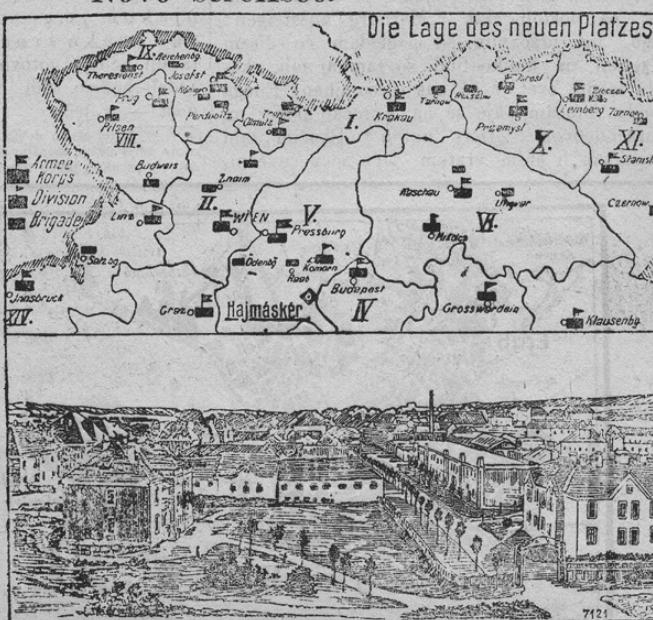
Ljutomer. (Ljutomerski dr. Grossmann v pravi luči). Prvački poštenjak, značaj in „Geldjud“. Kadec je trdil, da ne gre iz Ljutomera in če bi prišli tudi s kolik nad njega. No, ni bilo treba kolov in polen, tudi ne jezero ali milijon Mavrinovih pasjih bičev — zadostovalo je le nekaj židovskočistih in pravaško-nedolžnih kolekov, da je dobil veliki sokol in še večji jurist dr. Karol Grossmann zadnji „štempel“, ki je še imel prostor na njegovem umazanem značaju. Za tega dičnega advokata veljajo že davno besede državnega pravdnika iz znane dr. Holdove zadeve: „Wer's nicht vornehm und edel treibt, besser fernab vom Handwerk bleibt.“ Temu političnemu voditelju in pri-

jatelju slovenskega ljudstva se je očitalo v našem listu med drugim tudi, da je prenovil že rabljeno sodno pooblastilo in da je zaračunil stranki potem 2 kroni, ki sta romali v njegovo nepošteno židovsko malho. Dokazano je, da je bltil ta krokar v prvačkih canjah poštene Nemce in osobito nemške uradnike. Hujškal je na vse strani, vsa sredstva so mu bila sveta. Ta zahrbnež je nagovarjal tudi nekega posestnika, da bi povzročil napad na prejšnega lutomerškega sodnika c. kr. deželnosodnega svetnika Alojza Doxata. Pošteni kmet pa tega tolovajskega čina ni hotel izvršiti in le tej okolnosti se ima zahvaliti imenovani uradnik, da ni postal žrtev nečloveške barabe. O tem državnem uradniku je trosil med ljudmi nesramne in ostudne reči; najmilejši izraz bil je, da bode ta sodnik na gnojšču poginil. Ni pač morda najti na celiem svetu še sličnejšega advokata, ki bi zamogel blatiti vzvileni poklic sodniškega stana na tako nizek in podel način. Toda Karlekova peklenska zavijanja in njegove le njemu lastne laži imajo kratke noge! Pride pač enkrat vse na dan. Novodobni Garibaldi! Tolazi se, saj čitamo v knjigi Talmud (Jalk. chad. 154) med drugim tudi: „Židom se odpuste na praznik sprave vši grehi, tudi največji, ne da bi imeli dolžnost povrniti škodo.“ Svoji k svojim!

Sv. Trojica v Halozah. „Teater“ pusti šipati naša duhovščina v teh nesrečnih časih, ko nam je toča pobila naše vinograde. Človeku se pamet vstavlja, ko vidi to norijo; samo da se vzame človeku zadnji groš iz žepa. To je bilo na Anovsko nedeljo in šipali so „Lumpacius vagabundus“; to je najlepši zogled za haloško ljudstvo. Mi vas samo vprašamo, ali se ne sramujete s takim počenjanjem? Namesto da bi pomoč iskali za nesrečne Haložane, se napijeti in norčujete iz ljudstva! Špot ostane vam, ki ste take omike!

Od nekod. Ljubi „Štajerc!“ Resnica je, da je štajerska dežela krasna in zelena. Sem na Stajerskem rojen, pa Bog pomagaj, sem na Hrvatsko si šel kruh iskati. Pa zdaj vidim, da bom tudi moral kakor slepa kura zrne iskati. Nesreča po nesreči! Toča je pobila setvo, strela je udarila v najlepšo drevo in moja vola sta poginila. Kaj zna si pomagat? Jaz vzamem s teškim srcem iz ormarja stotake, da bi si nove vole kupil. Oh kako bi srčen bil, če bi jih veliko imel, pa zdaj znam jih s prstom zračunati. Konjar zapreže, moja ženka mi da poljub, in hej naprej v Ormož. Pri precej velikem hramu obstojujo. Ljudje so rekli, da je „štacion“; pa vprašam, če tukaj se labko odpeljem na Maribor. „Da“, so mi odgovorili eden gospod. Pa

Novo strelišče.

Die Lage des neuen Platzes.
Die Wohn- und Wirtschaftsgebäude auf dem neuen Schießplatz der österreich-ungarischen Artillerie in Hajmásker (Ungarn).

vaj v Hajmáskeru okroglo 250 oficirjev, 2.000 mož in 100 topov. Naša slika kaže zgoraj zemljovid, spodaj pa strelišče samo.